

TO TI • LI SI

LETO I.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE. / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO.

ŠTEV. 13.

Tek. račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrletno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

BODO REŠILI ANGELJA MIRU?

Španska snubca

Snubec: »Dragi Franco, zdi se mi, da je ne dobiva, dokler bosta stara dva živela...«

Usoda županov

(Misel ob spomeniku Andreja Tappeinerja.)

Ej, blagor pod soncem vsem mrtvim županom: njim, ko so zapadli trohnohi, postavljajo kipe in pótlej na glave podelajo se jim — golobi...

Gorje pa pod soncem vsem živim županom: njih služba ni nič kaj vesela, ker njim že v življenju in brez spomenikov na glavo — vsa občina dela...

Politična situacija

Prijateljstvo antanta mala z Madžarsko je te dni skovala, Madžarska pa — ko da se roga — ljubezen s Hitlerjem si špoga.

Z Lebrunom Jurij se rokuje, z Ameriko ljubav zdaj snuje: povsod prijatelj se dobrika, a vendar zrak je poln - smodnika...

RECEPT

Madeže od črnila iz belih nogavic odpravljamo tako, da jih namočimo v špirit in pustimo čimdalje v njem. Nato jih ožmemo v milnici, na skrivaj posušimo in vržemo v peč.

PRI BRIVCU

— Če se ne motim, sem vas že nekoč bril.
— Ne, niste, to brazgotino imam še iz vojne,

Kaj je najhitrejše?

V šoli razlaga učitelj učencem pojem brzine. Nato jih vpraša: »No, kaj je posebno hitro?« Eden pravi lastavica, drugi brzovlak, tretji avto, četrti zrakoplov, peti elektrika in slednjič šesti luč, ki naredi v eni sekundi 300.000 km. Nato pripomni Peter: »Še hitrejše kot luč je misel, ker doseže v enem trenutku daljave, za katere rabi svetloba tisočletja.« Učitelj ga pohvali in reče: »Da, človeška misel je najhitrejša.« Slednjič se oglasi Janezek: »Gospod učitelj, jaz pa vem še nekaj, kar je še hitrejše kot misel. To je vse skupaj.« »Kaj pa naj to pomeni?«, ga vpraša učitelj ves začuden. »Včeraj je bral moj oče »Jutro«, mu odvrne Janezek. »Naenkrat je udaril po mizi in rekel: »Primojduš, če bo šlo na svetu še tako naprej, bo šlo vse skupaj k vragu prej kot bi si človek mislil.«

ŠOLSKA NALOGA.

V šoli so pisali šolsko nalogo: »Kako je bilo na počitnicah?« Micka je napisala: »Letos smo bili v Bohinju. Ob bregovih jezera sem videla gorenjske planšarice, ko so molzle krave. V bistrili valovih je bilo ravno narobe. Nato smo se vsedli v čoln in se odpeljali domov.«

Tonček in Metka sedita tesno objeta na mizi, pod mizo pa čepi mali Franček. V sobo pride mati in vpraša: »Otroci, kaj pa delate?« »Jaz in Metka sva se poročila,« odvrne Tonček. »Sedaj sva na ženitovanjskem potovanju v Rim.« »Kaj pa dela Franček pod mizo?« »Ta pa je najin otrok in čaka, da pride na svet.«

Kómur pévski dúh sim vdíhnil...

Mojemu dekletu je ime Dragica. To ni hudo. Hudo je to, da je kot nadobudna slovenska pesnica dobila službo. Reklamne verze dela. Na tem polju bi napravila karijero, če ne bi —

Če ne bi bil prišel jaz neko jutro k njej na obisk. (Recimo, da sem prišel.) Bila je še v postelji. (Recimo, da je bila.)

»Dobro jutro, Dragica!«

Nič odgovora.

»Dragica, dobro jutro!«

Nič.

»Dragica —«

Dragica se oglasi:

»Dobro jutro, dober dan, za nego zob — le Cimean.«

In že je ob umivalniku:

»Nekoč moške so se posvetovali, kako zamorca belo bi oprali.

Končno se je sklenilo, uporabiti — Zlatorog milo.«

Po temeljitem čiščenju — zaitk. Skromen — radi vitke linije.

»S kopeljo osvežiš telo si mlado, še bolj pa s »Clio« šumečo limonado.«

Poezija je cvetela.

Jaz sem molčal.

Naposled se odpravi Dragica proti vratom. S seboj je vzela kos starega časniškega papirja. (Ne vem več, ali je vzela »Jutro« ali »Slovenca«. To je dobro. Če bi napisal, da je vzela »Jutro«, bi bili gospodje pri »Slovencu« hudi, če bi pa rekel, da je vzela »Slovenca«, gospodom pri »Jutru« ne bi bilo prav.) Torej: vzela je časnik za zahrbtno namene.

Tedaj se je tudi meni odprl vir poezije. Zinil sem:

»Mal' položi dar, domu na oltar.«

Dva dni pozneje so jo odpustili iz službe, ker se ji je zaprl vir poezije. Upam, da bodo nastavili mene mesto nje.

Butalec.

Oča že razumejot!

Sinko: »Oča, kako pa Vi čitate časopise, a?«

Oča: »Narobe, sinko, narobe, da bom zvedel resnico.«

Bibi:

Hipnotizer.

»Gospoda moja,« je dejal gospod profesor Bizgec, »bistvo hipnoze je v tem, da zapade hipnotizirana oseba v neko vrsto spanja in izgubi takorekoč vso oblast nad seboj. V tem stanju je hipnotizirana oseba popolnoma pod vplivom hipnotizerja, ki lahko dela z njo najrazličnejše eksperimente.«

Vsa dvorana ga je napeto poslušala. Pol-drugo uro je že gospod profesor predaval o »hipnotizmu in sugestiji.« Tri mesece se je pripravljaj na to predavanje. Nabavil si je strokovno literaturo in se poglobil v temeljit študij. Dan za dnem se je postavljaj pred ogledalo, buljil v svojo sliko v njem. klatil z rokami in mrmral nerazločne besede. Zdaj stoji pred polno dvorano, oči vsega občinstva so uprte vanj in on, Bizgec, predava o zgodovini hipnotizma, o njegovem pomenu v sodobnem življenju, o njegovi bodočnosti in iz ust mu letijo najstrokovnejši izrazi kakor: katalapsija, letargija, somnambulizem in tako dalje.

»Dovolite mi, gospoda moja, da ob zaključku svojega predavanja podprem svoja izvajanja s praktičnimi poizkusi. Kdo izmed gospode bi bil pripravljen, da ga hipnotiziram?«

V dvorani je nastal nemir, ljudje so se ozirali okoli sebe in končno je zlezal iz zadnje vrste mesar Krpa in stopil na oder. V dvorani je nastala tišina.

Krpa je sedel na stol in Bizgec se je nagnil nad njim. Z izbuljenimi očmi je zijal vanj, ga drgal z dlanmi po čelu in izgovarjal čudne besede. To je trajalo nekaj časa.

»Zdaj pa zaspil!« je zapovedal mesarju. In res: Krpa je zaspil. Bizgec je stopil po prstih k pultu, vzel z njega surov krompir in ga ponudil Krpi.

»Pojej to sladko jabolko!« Krpa je krompir takoj pojedel.

»Vidite, dame in gospodje, ta surovi krompir je s slastjo pojedel, misleč, da je najslajše jabolko,« je razlagal Bizgec ves srečen, da mu je stvar uspela.

»Sedaj pa, gospoda moja,« je nadaljeval, »ga bom zbodel z iglo, on pa ne bo prav ničesar čutil, ker je to moja volja.«

Iz vlekel je iz kravate iglo in ga zbodel v roko. Krpa ni niti trenil z očesom.

Dvorana se je tresla od aplavza in Bizgec je triumfiral. Napravil je nekaj virtuoznih kretenj okoli mesarjeve glave in Krpa se je prebudil. Občinstvo je bilo navdušeno. Bizgec se je naprenehoma priklanjaj na levo in desno in se blaženo smehljaj...

Pri izhodu je nekdo zaupno vprašaj Krpo:

»Ti, ali si res mislij, da je krompir jabolko?«

»Tepec! Kako moreš kaj takega verjeti? Komaj sem ga spravil dol, sem vedel, da je krompir. In kako me je zbodel v roko! Še zdaj me boli...«

Beg pred alimenti

**Bil Janez Grom je muzikant
in večen ženin, večen fant.**

**Čez dan je lilije sadil,
ponoči rad jim kaj prilil.**

**Kako se zgodba ta konča,
nedolžna slika vam izda:**

**Ni svet bil fantu zakrament,
zato ga goni — štorkelj šment.**

Krpelj

»Zakaj si pa molčal?«

»Strela božja, sina imam v drugem razredu gimnazije in ta ima pri Bizgecu vedno dvojko. In pojutrišnjiem pričtenjajo izpiti. Boljše je, da požrem surov krompir, kot pa da mi sin izgubi celo leto...«

ODVETNIŠKA

— »Kaj, vi mislite, da me na razpravi označite kot slaboumnega človeka,« ugovarja obtoženec advokatu.

»Ampak, dragi, da ste slaboumen vam vendar jasno kaže vaš lastni zdravi razum!«

VROČINA

— Da, dragi, na Rabu smo imeli vročino! Na soncu je bilo petdeset stopinj, v senci pa trideset.

— Jezes, torej v celoti je bila vročina kar osemdeset stopinj!

Pik.

Zdravnik: »V vašem želodcu je na levi strani nekaj denar, menda petdesetdinarski novce. Zanima me, kako je prišel noter.«

Pacijent: »To ni važno! Mene bolj zanima, če bo prišel ven! Je že 29. v mesecu!«

Pik.

V nedeljo je bil gospod župnik izredno navdahnjen. V pridigi se je tako razgibal, da so ginljivi in presunljivi domisleki kar kipeli iz njega. Vsa srenja z mežnarjem in ministrantom vred si je otirala solze, vse je v pobožni spokornosti pritajeno vzdihovalo, samo star možiček doli pod korom se je zdel kakor kamen. Ne pekleno trpljenje, ne nebeško veselje, nič ga ni ganilo.

Pa se domisli gospod župnik in pravi v zakristiji mežnarju:

»No, kakšna se ti je danes zdela pridiga Jaka?«

»Oh, nazarenko lepo je bilo, gospod fajmošter. Od prvega do zadnjega smo vsi jokali.«

Nato župnik:

»Pod korom stoji možiček, ki se ga ni nič prijel. Poglej si ga, Jaka, in ga pokliči po maši semkaj v zakristijo.«

Jaka stori po naročilu, gospod župnik pa se po maši začudi možičku:

»Ali oče, iz kakšnega testá pa ste, da vas nič ne gane. Vsa cerkev, vsa fara je med pridigo jokala, samo vi ste stali kakor kamen.«

Možiček se popraska po temenu, češ:

»Naj ne zamerijo, gospod fajmošter, ko pa nisem iz te fare...«

Pokojni dr. Ivan Svetina, profesor na ljubljanski klasični gimnaziji, katehet, kanonik in bogoslovni pisatelj je bil gorenjski rojak iz Žirovnice. Vse dostojanstvo in učenost pa mu seveda nista mogla zrahljati gorenjske grčavosti.

Prišel je nekoč domov na počitnice, kar se nekdo spozabi in se v prisotnosti gospoda kanonika prav po gorenjsko priduši, Svetina pa:

»V moji hiši se ne bo nihče pridušal, pr' mej' duš', da ne!«

Bohinjci so korenine, ki jih nič ne potare. Se je primerilo, da je Šimen nekje ukradel uro, Martin pa kravo, a končno sta za nagrado oba morala sedeti za zamreženimi okni. Celo skupaj so ju posadili, da bi jima ne bilo dolgčas.

Zjutraj se Martin zbudi, se pretegne na trdem ležišču in poredno vpraša Šimna:

»Slišiš ti, koliko je že neki ura?«

Šimen nato z bliskovito naglico:

»Kar vstani, Martin! Ravno pravi čas je, da greš krave molzt!«

Krpéj.

Obubožani muzi

„3 groše mi pokloni — pa rekla bom: Bohloni!“

INFORMATIVEN ČLANEK

Čitali smo v »Jutru« članek gospoda ravnatelja Mirka Poliča, v katerem opisuje križe in težave ljubljanske Talijske in odgovarja na članek prizadetih umetnikov obeh ljubljanskih gledališč. Smo čuli, da sledi v kratkem tudi poučujoč članek same gospe Poličeve.

»POGREŠNA«, A RESNIČNA

Profesor verouka razlaga razliko med dejansko in posvečujočo milostjo božjo.

Dijak Koren v predzadnji klopi je. Počasi, mirno, preudarno je žemljo.

Profesor verouka ga gleda.

Dijak Koren je. Ko pojé žemljo, seže v žep po kifeljce in nadaljuje.

Profesor ga gleda. Ko je Koren že skoraj vse pojedel, se oglasi profesor: »Ali veste, da je požrešnost poglaviti greh?«

Koren mirno požre zadnji grižljaj, si obriše usta in odvrne:

»Ali veste, da je nevoščljivost še večji?«

Butalec.

Janko - ne? Janko - le!

Vsi so rekli: »Janko? Ne!
Ta ne bo nas goljufal!
Na zamrzelé knjižice
jurje je izplačeval!«

On je rekel: »Janko — le!
Kar denar nosite!
Jurji, saj nazaj, seve,
več ga ne dobite!«

»Ljudje, kaj pa strmite tja v zrak?«

»Jankole naj pride k oknu!«

»No, njega boste že še videli, ampak za knjižice in vaš denar boste »v luft« gledali!«

VREMENSKO POROČILO

Jutri bo najbrže dež; saj bi že večeraj deževalo, pa so bili oblaki napoti. Deževalo pa bo, ker so spodnji oblaki nižji nego zgornji.

»Abesinija« je po ljudskem glasu, ki mu zlobni jeziki pravijo, da je »božji glas«, naselbina ob periferiji Maribora. Držim pa, da zasluži namesto velepatetičnega in brezpomembnega vzdevka »Jugoslovenski Meran« naziv »Abesinija« — ves Maribor in to radi periodične, večmesečne deževne dobe...

— Mariborski teden je minil, posestniki atrakcij, cirkusi in drugi činitelji, ki žive od ljudske neumnosti, so izginili, sploh je vse izginilo razen rdečih kandelabrov na Glavnem trgu in 20.000 hrenovk, ki so ostale in čakajo... Čakajo, da se najde povzročitelj, zakaj niso končale svojega življenjskega teka v taboru lačnežev. Preden bodo tega našle, bodo že davno — plesnive...

— Smetanova ulica, ki jo Mariborčani nazivajo tako, ker je imenovana po skladatelju Smétani, je postala poslednji čas vežbališče za dirkače in druge take motorizirane tiče, ki žele tisti svoj telesni del, ki mu pravijo glava, žrtvovati na oltar športa. Prebivalci Smetanove ulice nimajo nič proti športu in razbitim udom, — posebno če niso njihovi —, vendar prosijo ugledni magistrat, da določijo kakšen prostor tudi za navadne zemljane brez motorjev, če se že vrše po cesti in pločnikih — dirke...

— Pasje dneve, ki so bili letos pasji radi edinstveno doslednega dežja, so mašili nekateri dnevnikarji razen z racami, — z jubileji natakarnjev, poslovodij gostinskih obratov, ki so jim v pomanjkanju zaslug podtaknili — zdrav humor... V tem je res — humor...

— Na čast zunanjim ministrom Male antante so na Bledu reprezentirali slovensko umetnost ravnatelj ljubljanskega konservatorija in — mariborski mali harmonikarji... Pravijo, da včasih ni treba komentiranja.

— Jugoslovenske nezakonske matere so vesele, da stopijo pred javnost in dobe svoj kongres v Beogradu. Jugoslovenski nezakonski očetje pa so veseli, da jim ni treba stopiti pred javnost...

— Tirolske pristne Nemce iz Italije namerava Hitler preseliti v Avstrijo. To bo terjalo mnogo časa denarja in prevoznih sredstev. Če bi Hitler isto kanil z mariborskimi prist-

nimi Nemci, bi zadoščal »Rdeči Francelj« in bi preselitev ob stroških pol jurija in v pol ure bila opravljena...

— Začetek šolskega leta prizadeva mnogo žalosti staršem in mnogo veselja državnim blagajni. Naziv »vpisovanje« bi pa mirne duše lahko prekrstili v »kolekovanje«.

— V Ljubljani imajo »Ljubljano v jeseni« (v septembru ni drugače mogoče!), slinavko, parkljevko v klavnici in dramsko krizo v gledališču. Lahko bi se tudi reklo: imajo slinavko in parkljevko v gledališču in krizo v klavnici... Ob mestnih mejah namakajo ljudem, biciklom in avtomobilom parklje, namakajo tudi mesnato robo in so radi tega Ljubljanci postali strastni ljubitelji solate, zelja in špinacije, kar so vse zakrivili trije navadni parkljasti voli... Razen dramske krize namreč...

— Vpraša radoveden gledališki ljubitelj na cesti igralca ves navdušen: »No, kaj nam boste zaigrali za začetek sezone?« Odvrne igralec: »Kar hočete!« Pravi ljubitelj: »No, pustite šalo, res bi rad vedel, kaj boste dali abonentom!«

Igralec: »Kar hočete!« Ljubitelj je užaljen: »No, saj sem vas prav lepo vprašal! Zato me vendar ni treba zafrkavati!« In jezno odhiti. — V resnici pa je resnično res, da bodo v gledališču igrali za začetek »Kar hočete...«

Slinavka

»Slišiš, Sivka, vem, da imava slinavko, vem tudi, da bo kmalu po naju. Če naju pelje v klavnico, je vse lepo; ampak bojim se zelo, da bi naju ne zapeljal v — mariborski špital.«

MALA MAJICA RAZMIŠLJA:

— Mamica pravi, da je mene štokrlja prinesla, očka trdi, da so me v bolnici kupili, služkinja pa pravi, da so me angelčki prinesli. To ne bo držalo! Nekdo od njih prav gotovo laže! — **Pik.**

Spomini na Mariborski teden

Mleko zdravo je hranilo za otroke in bolnike starčke, žene. Vprašajte le specialiste in zdravnike.

In tako pettisoč litrov mleka zdaj smo porabili, da za Mariborski Teden — smo drogove pordečili.

(Po poročilu »Delavske Politike«).

Narodna zares je bila naša Tedenska proslava. Saj krvavordeča bila vsaka tretja je zastava.

ZGUBE IN NAJDBE NA MARIBORSKEM TEDNU

(Uradno poročilo)

A: Izgube:

1. Podpisana sem v noči od 14. na 15. avgusta t. l. izgubila svojega moža v bližini »Vinske pokušnje«. Obležem je bil v zamazano obleko, je težko hodil in jecjal. Pošteni najditeljci ga kar privoščim, Evlalija Gobec.

2. Podpisani je na MT izgubil veselje nositi bele nogavice. Pošteni najditelj naj ga

odda obmejnemu stražniku pri Št. Ilju pod Šifro »Nekdaj belo«. Herbert Klantschnigg.

3. Svoje prepričanje sem izgubil 15. avgusta t. l. zjutraj. Ker ni bilo tedaj napovedanih deset tisočev ljudi na cesti, ga je sigurno kdo našel. Če je najditelj pošten, naj ga pošlje kot »vzorec brez vrednosti« v Beograd. Janez R. Zorko.

4. Izgubila sem spet svoj venček. Pošteni najditelj ga lahko kar obdrži, ker je bil že obrabljen. Eva Lilienfeld, zaročenka na razpoloženju.

B. Najdbe:

1. Našel se je ogromen maček, arijskega pokolenja, zajamčeno čiste moralične pasme. Uredništvo »Totega lista« mu je zavdalo, ker radi dotikanja ž njim vsakega glava boli.

2. Dar govora sem našel na »Vinski pokušnji«. Je izvrstno ohranjen in brezhibno funkcionira. Ker sem ga od rojstva pogrešal, ga bom kar obdržal. Izidor Gomilica, narodni poslanec.

3. Takt se je našel na razstavišču MT. Če ga ni morda izgubila katera izmed tamkaj koncertirajočih godb, ga bodo poklonili mariborski... **MT**

4. Našla se je popolnoma nova, še nepoškodovana devica. Na ogled je v tukajšnjem muzeju, v oddelku raritet. **G.**

September — mesec turistov?

»To niso nikaki turisti, le naši učitelji, ki odhajajo na nova službena mesta!«

D. Goflja:

Planšarica in pastirček

(Ali: počasi, pa gvišno.)

Na pašo krave do večera
v planine mlad pastirček tira,
ko se ustavi pod goró,
devico sreča planšarsko.

To vsak večer godi se, trajno,
da nanjo naleti slučajno,
a on ž njo nič ne govori
in njej le ličece rdi.

Kako naj tudi bi odkrila
pastirčku, da ga je vzljubila?
Kako pa naj pastir pove,
da zanjo mu gori srce?

Saj za sladkosti tega špasa
obadva nimata nič časa:
zaposlena sta vsak večer
i planšarica, i pastir.

Na krave njemu je paziti,
da ni mogoče jim uiti,
a ona nad devištvo bdi,
da ji ponoči ne zbeži.

Sred težkega pa tega dela
oba sta skoro skoprnela:
kako naj vzameta si čas,
da čujeta ljubezni glas?

Nekoč, ko padli so mrakovi,
ljubezenski bilí glasovi
so v planšarici tak močni,
da to pastirčku govori:

»Ti duša kilaya, nerodna,
kdaj misliš, da bo ura godna,
da mi poveš, kako in kaj
in kje, čemu, odkod in kdaj?«

Veli pastir: »Moram paziti,
da kravam možno ni uiti,
paziti moraš vedno ti,
da ti devištvo ne zbeži...!«

Veli devica: »Glej otroka!
No, če ti vezana je roka,
priveži krave na drevo,
pa rešeno vprašanje bo!«

Pastir je kravice privezal,
čarobno palico odrezal,
začaral ž njo je planšarico,
da ž njim je romala v nebó...

Ko se pozneje je znočilo,
paziti ni več treba bilo:
pastirčku ne na kravice,
devici na — devištvo ne...

WEEKEND HIŠICA.

Jurček bi imel rad weekend hišico,
kjer bi preživel proste dni. Božo mu
pravi, naj si kupi na tezenskem ko-
lodvoru star vagon in ga postavi v
betnavski gozd. Jurček stori tako.
Prihodnjo nedeljo ga obišče Božo na
novem domu. Jurček sedi pred va-
gonom in kadi cigareto. Božo ga
vpraša: »Zakaj pa ne kadiš v vago-
nu?« »Ne smem,« pravi Jurček,
»tam je napis: Za nekadilce.« Nato
gresta skupno v vagon. Čez nekaj
časa vpraša Božo Jurčka, kje je stra-
nišče. Jurček mu pokaže s prstom
na prosto. »Kaj ga ni v vagonu?«
vpraša Božo. »Že, že,« pravi Jurček,
napisano pa je: Uporaba stranišča je
dovoljena samo med vožnjo.«

Ni Kralj Matjaž!

»Je-li to mogoče sam Kralj Ma-
tjaž?«

»Ne! Upokojenec železniški je,
kronski upokojenec; v zasluženi po-
koj so ga porinili za — osemdeset-
letnico.«

GOVEDINA.

Govedi domači poguba preti:
to strašna, nevarna je slinovka.
Imamo govedine večje še mi:
med njimi razsaia pa — hlinovka.

Mariborski epigrami

Stara hiša — Triglavan,
Sokol, J. N. S. voditelj,
Pohorec, nekoč župan,
M. T. glavni otvoritelj.
Če se časi spremene,
lipa spet mu naj cvetě.

Velik je idealist,
a predvsem nacionalist,
Maistrov borec in govornik,
zgodovinarjev odbornik,
ljudske univerze član,
za profesorski vnet stan,
dal bi domu na oltar
— če imel bi — še dolar.

HISTORIČNA ANEKDOTA.

V tistih starih časih, ko so še služili kranjski Janezi vojake na Cesarskem Dunaju, stoji tak Janez na straži pred cesarskim dvorom.

Po parku prišeta visoka gospa in tik pred stražo se pripogne, da bi si utrgala cvetico. Ko zapazi Janez pred seboj to napeto zadevo, zasrbi ga roka in predno se prav zave, se je nesreča že zgodila.

Ogročeno se zravna visoka gospa — bila je cesarica Marija Terezija sama: »Veš, kaj te čaka?«

Janez prebledi, ko vidi polomijo, ki jo je napravil in do smrti preplašen zajecija:

»Če bo vaše srce tako trdo, kakor vaša ... je gvišna smrt.«

Te nepričakovane besede so rešile baje kranjskega Janeza vsake kazni.
f. s.

Narodne pesmi

Odkod si dekle ti doma?

RDEČA KAPICA V NOVI OBLIKI

V neki šoli v Nemčiji je rekla učiteljica učenki, naj ji pove zgodbo o Rdeči kapici. Deklica pripoveduje. Ko pride do mesta, kjer sreča Rdečo kapico volka, pravi:

»Tedaj se je nenadoma pojavil v gozdu volk, se ustavil pred Rdečo kapico in rekel: »Heil H... gospodična, kam pa greste?«

MLEJČNI OGLAS.

Gospouda Vošnjak no Wildenraimer uzemeta tri nedoužne pohrske kaze no tri lačne krave na jesensko pašo u svaji dvej ulici u Maribori.

Ker bojo kaze no krave prišle k nagam u Marbor, nóbo trejba plačati nobene takse na mlejko. Zatou se bo mlejko stejalo u kaso za pohrske nastope. Če bi totih kéne blo, dobijo smetáno cóló zagvišno u očeti za frušteek, mlejko pa marborske device za svajo lice.

Na svetlo dala kanclija pr ta velki kajhij.

DOSTAVEK.

Na nekem podeželskem kolodvoru v Sloveniji se nahaja napis: »Ključ od stranišča hrani vratar.« Neki neznanec pa je dostavil: »V posebno nujnih slučajih se obrnite na generalno direkcijo železnic v Ljubljani.«

DVOUMNO PISMO.

Jurček se je šel v mesto učiti mesarstva. Čez par tednov je poročal domov: »Dragi oče! Meni se godi zelo dobro. Mojster mi je dal že kožo odreti. Rekel je tudi, da me da o Veliki noči zaklati. Drugače je tukaj vse po starem, razven, da so našli včeraj v parku obešenega moža. Upam, da Vas dobi moje pismo prav takega. Zato ostanem Vaš hvaležni sin Jurček.«

SOČUTJE.

Peter gre po Gosposki ulici. Na levem rokavu nosi črn trak. Sreča ga Janez in ga vpraša, za kom žaluje. »Tašča mi je umrla,« mu odvrne Peter. »No, boljše nekaj kot nič,« ga potolaži Janez.

ZVEST ŽENIN.

Bogo je klečal pred svojo izvoljenko, dvigal tri prste desne roke in zaklical v vroči ljubezni: »Rezika, čuj mojo prisego! Pri vsem, kar mi je najdražje in najmilejše na tem svetu ti prisežem: Ti si moja nevesta in boš tudi vedno ostala.«

A TAKO!?

— Si že slišal, da pri nas odpirajo vsa pisma, ki prihajajo iz Španije?

— Res?

— Seveda! Sicer bi jih namreč ne mogli prečitati!

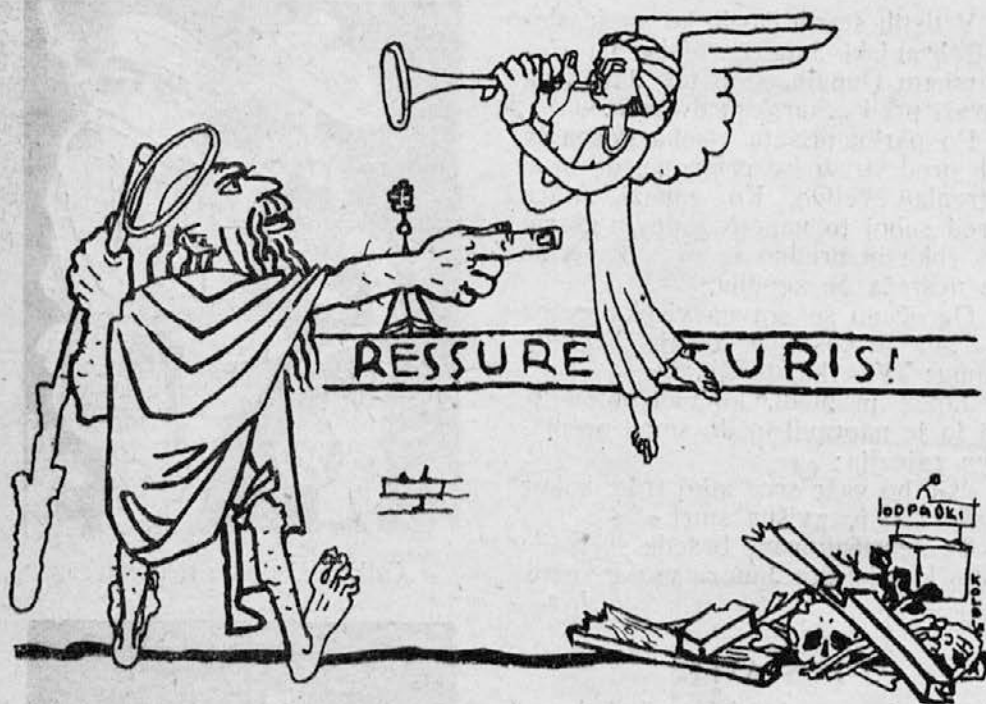
Ti si kriva, ljubezniva...

Oj, zdaj gremo, nazaj še pridemo...

Predstavlajte si nekoga, ki ima redko lepe lase, leži ob treh zjutraj buden v postelji in vzdihuje: »Kdaj bo le vsa naročnina poplačana?« — Vidite, to je urednik »Totega lista«.

Sveti Krištof govori...

Sveti Krištof govori:
»Svet je kraj ta moj.
Našli tu Ljubljanci
večni so pokoj.

Kaj je vam kristjanom mar
kar Gospod uči;
kajti vam gre za denar,
ne pa za — kosti.

Prišel pa bo enkrat čas,
kmalu Bog ga daj —
ko bo vas trobente glas
klical v sveti raj.

Kadar vi se stegnete
enkrat v večen sen,
da se ne obregnete
če vas vržem — ven!!«

Božo.

Od 1. do 12. septembra

LJUBLJANSKI VELESEJEM

*Polovična voznina
na železnici in paro-
brodih*

*Na odhodni železniški po-
staji kupite rumeno legi-
timacijo za din 2 —*

*Mednarodna razstava fotografije in fil-
ma — Umetnostna razstava — Gospo-
dinjska razstava — Vzoren sadni vrt —
Obrt, industrija, pohištvo, aeroplani,
avtomobili — Plemenski psi 1. in 2. IX.
— Tekma harmonikarjev 11. IX. — Le-
po zabavišče, velikomesten variete.*

Toti list vam nudi
dvakrat na mesec
obilno zabave,
zato se naročajte nanj

Tiskala »Ljudska tiskarna« v Mariboru. —
Za tiskarno odgovarja V. Eržen v Mariboru.

Moderni Laokoon

Javna Kuhinja

na Slomškovem trgu števil. 6

Brezalkoholna restavracija

Menu: obed 5-9 din, večerja 4-7 din

Dijaki dobe popusti!

Jabolka

namizna in za prešo

luk, krompir itd. razpošilja

HINKO KOŠIR - PTUJ

Gostilna Žohar

Maribor, Tržaška cesta

V naši je gostilni
vsega na izbero,
dobre kvalitete
in pošteno mero.

Ob nedeljah svira
godba slavnoznana,
na poskok povzdigne
kmeta in meščana.

Kdor ob vincu rujnem
rad se pozabava,
po Tržaški cesti
naj do nas priplava.

Realitetna pisarna

„TRIGLAV“

Aleksandrova cesta 12
posreduje pri nakupu in prodaji zemljišč,
stavb in ostalih nepremičnin. Solidno in
diskretno!

Modni krojaški salon za dame
in gospode

Celcer Leopold

Maribor, Slovenska ulica 26

izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela
po najnovejših krojih in solidnih cenah.
Zaloga blaga